

MEGLÁTNI MAJD LÁTTATNI A LÁTHATATLANT

Seasoned star kategória-2022

Kedves Olvasó!

Ezen történet, amelyről ez a híradás szól, fellelhető a Sokszögletű Erdő (ICF) Krónikái közül is a 2022. évfolyam 4.-8. havi kiadásában. Elbeszélések alapján abban az évben is összeült a Fejlesztési Tanács (PwC Civil Mentoring Program és a CSR csapat) és bátor önkénteseket indítottak útjuknak, hogy egy bizonyos módszer (coaching) alapján segítsék a pagony kiválasztott lakóit (nonprofit szervezeteket), hogy azok feladataikat minél hatékonyabban ellássák az Rengeteg népének szolgálatában. Így jutunk el Tapsifüles Nyúl barátunkhoz (coach), aki egy számára igazi kihívást jelentő társat kapott partnereként. Mégpedig a szürkületben élő Denevér Kisasszonyt (látássérült coachee).

Nyuszkó kissé meghókölve a szokatlan partner kijelölésen- hiszen denevérekkel nem gyakori napfényben találkozni (*nem volt eddig ilyen caoching tapasztalatom*)- felkészültségét előzetesen növelve ellátogatott hát a Bölcs Bagolyhoz (szupervízióra) útmutatást remélve. A titkok tudója kérdéseivel elősegítette Nyuszit abban, hogy átgondolja a lehetőségeit, hogyan tud majd ott maradni az ügyfelével tudatosan, miközben a Nyúl az ismeretlen sötét barlangban meglátogatja kliensét. Hiszen tudvalevő volt, hogy a nyulacska a talajon, jó denevérként partnere a falon lógva fognak beszélgetni. A Denevér világában, a vak sötétségben (*online, kikapcsolt kamerával folyt a beszélgetés a coachee kérésére*). Nyúl úgy készült a szeméit becsukva, hatalmas füleit kitérve hallgatja majd a Denevér Kisasszony mondandóját (*tényleges becsukott szemmel coacholtam, hogy vizuális ingerek ne vonják el a figyelmem*). És szentül megfogadta, hogy ügyelni fog arra, kerüli majd azon kifejezéseket, amelyek a látásra vonatkoznak, hogy véletlenül se sértse meg kliensét. Egyszer csak eljött az első találkozó. Vette hát a módszertani batyuját, benne a jól bevált GROW modellel, tágra nyitotta füleit, majd az aktív hallgatással és a csend toleranciájával elindult a kijelölt úton.

És ami a barlangban történt, az egy életen át kísérni fogja! Ezek után Téged is furdal a kíváncsiság? Akkor hát elmesélem Neked a részleteket, kedves Olvasó.

Tapsifüles megtudta, hogy Denevér Kisasszony közvetítőként dolgozik a nem-látók és látók között (alapítványi érzékenyítés). Felkutatja az Liget fesztiváljait (pl: Sziget), előadásokat tart az állatódákban, iskolákban és felnőtt példányok gyűlésein (munkahelyi workshopokon). Mivel a Napvilág állatainak furcsa a Holdvilág élőlénye, így sokan megrémisztve érezték magukat ezeken a találkozókon. Emiatt kis Denevér is elbizonytalanodott létjogosultságán, és folyamatosan bocsánatot kért kinézetéért és a többiekre gyakorolt hatásáért. Nem értette, miért nem tudja a reakciókat pozitívvá kovácsolni, és elősegíteni beilleszteni az Éj Gyermekeit a Nappali Lények világába. A Nyúl is ezáltal közvetítővé vált az ellenpólus tagjaként, tükörként reflektált a Denevérke világára, hiedelmeire, elvárásaira. Ezáltal Ő is elkezdte látni az addig láthatatlannak vélt világot. Megtudta, hogy ágakat nem illik eldobálni az odúk és barlangok bejáratához (rollerek eldobálva Budapest utcáin, amely akadályt jelentenek a közlekedésben). Vagy abban is okosabb lett, hogyan jelezzen egy Vakondnak, merre van a vadátkelő (hogyan jutnak el az út túloldalára). Megértette, miért olyan hevesen reagálnak a fogyatékkal élők, ha már a századik erdőtag akarja fel- vagy lerántgatni őket a lejtőn (metrólejáró, lépcsők).

És ami ezek után következett a Nyuszi minden képzeletét felülmúlta. Ez pedig nem volt más, mint a Denevér Kisasszony szóhasználata: „Szemmel látható, igen, erős kihívásaim ellenére meg tudom látni minden lehetőségemet”. „Egy hét múlva másképp fogom látni”. „Segítő szerepemből más szemmel látom a világot”. Tapsifüles ledöbben! Hiszen nem erre készült lelkileg! Így hát felülvizsgálva a Bagolynál tanultakat, alkalmazkodott kis társához (18 éves koráig látó volt a coachee, azután veszítette el a látás képességét).

Már az első találkozásuk után úgy gondolták sokat tudnak tanulni egymástól, kölcsönösen. És még 5 másik követte az első alkalmat. Nyúl becsülte Denevérben, hogy projektív felületként vállalja a sokkoló élményeket és kiáll az állatvilág elé, megmutatva másságát és egyben szépségét. Bőregérke kezdte elhinni a Nyúl visszajelzéseinek hatására, hogy mennyire erős jellemű és mennyi értékesség lakozik benne. Nyuszi pedig át tudta adni minden érzését, félelmét, kíváncsiságát a repülő kliensének, és hatalmas elismeréssel adózva szembesült a nem látók világának erősségeivel, kincseivel (kifinomult metakommunikáció érzékelésének szépségei, érzelmek átélése látvány visszacsatolása nélkül).

Ennek hatására a Kisasszony felismerte értékeit, erősségeit. Elsajátította a nemet mondás művészetét (2 alapítvány támogatásából végül csak egyet vállalt). Felvállalta valódi Önmagát, olyanak, amilyenek a Teremtő létrehozta, és immáron tudatosan használja látható és

láthatatlan képességeit, erőit. Ezáltal láttatni tudja, hogy ő is értékes tagja az állatvilágnak. Hiszen a denevérek is fontos szerepet töltenek be az ökoszisztémában, ami könnyedén felborul, ha nincs ez a diverzitás, sokszínűség.

Nyuszika a folyamat során együtt szárnyalt Denevér „kisbarátjával”. Erősödött az őszinte törekvése arra, hogy megértse állattársait azok kontextusában, identitásával, környezetével, tapasztalataival, értékeivel és hiedelmeivel együtt. Azóta még inkább tiszteletben tartja a környezet nyelvezetét, stílusát, kéréseit. Jobban törődik a peremre szorult kisállatok világával. És legfőképp együtt nevet, sír vagy borzong egy-egy ilyen beszélgetés alatt a beszélgetőpartnerével. Hiszen olyan nagy hatással vagyunk egymásra. Láthatatlanul, mégis igazán látva egymást!

Credo:” Jól csak a szívével lát az ember. Ami igazán lényeges, az a szemnek láthatatlan.” Hinni a megérzésekben.